

часа колоната настъпи, като се раздѣли на две: 2-а дружина настъпи отъ Качаникскитѣ гробища по гребена презъ гората, дърветата на която бѣха по-високи отъ яздещъ конникъ, къмъ Стагово; 1-а дружина съ 10/16-а батарея — по пѣтя за Стари Качаникъ—Феризовичъ. Главнитѣ сили на бригадата настѣпиха по пѣтя на 1-а дружина.

Следъ навлизането на 2-а дружина въ гората началникътъ на колоната подполковникъ Христовъ съ адютанта на полка бѣ излѣзълъ на една могила за ориентировка. Отъ една странична пѣтека въ гората излѣзе сръбска обозна колона отъ 20 коне, натоварени съ хлѣбъ. Смаяни отъ срещата, единъ отъ сръбскитѣ войници казва: „Тукъ бѣха нашитѣ“. Подполковникъ Христовъ му отговори: „Да! Тука бѣха вашитѣ, а сега сж нашитѣ“. И, като посочи на обозната колона пѣтеката, по която бѣ заминала 2-а дружина, командува имъ: „Ходомъ маршъ!“ Командата се подчини и тръгна по пѣтеката на 2-а дружина. При Стагово взетиятъ хлѣбъ се раздаде на нашитѣ войници.

Къмъ 11 часа 2-а дружина стигна на гребена при една група кжщички при Стагово, отъ които се откриваше широкъ кржгозоръ къмъ Феризовичъ. На сжщото мѣсто бѣ пристигналъ и подполковникъ Христовъ. Забеляза се, че нашитѣ патрули отстъпватъ. Доложи се на командира на полка, че противникътъ настѣпвалъ. Отъ това мѣсто се виждаше, че действително противникътъ, построенъ въ боенъ редъ за движение подъ артилерийски огънь, настѣпва стройно и бързо. Въ сжщото време сърбитѣ открия пушечна и топовна стрелба.

2-а дружина се развърна спокойно въ боенъ редъ, като назначи 5-а и 7-а роти въ първа, а 6-а и 8-а въ втора, и настѣпи напредъ, откри огънь, като застави противника да залегне. Дружината почна да се окопава.

Придадената къмъ предната охрана (2-а дружина) 10/16-а батарея, по починъ на храбрия си командиръ, напустна позицията при Качаникскитѣ гробища и безъ прикритие смѣло тръгна по шосето Качаникъ—Феризовичъ. Като излѣзе предъ патраулната верига на лѣвата колона, срещна се съ врага на много близко разстояние. Батареята се спаси отъ пленяване благодарение бързото слизане на позиция, откриване огънь отъ близко разстояние, съ което застави противника на залегне.

1-а дружина настѣпи по тѣснината, развърна се въ боенъ редъ и, като откри огънь, съ което застави противника да се спре и залегне, сжщо почна да се окопава.

Въ 13.10 часа сърбитѣ минаха въ атака съ около единъ баталионъ и една батарея. Единъ влакъ пристигна на спирката северно отъ Стари Качаникъ. Дружинитѣ отъ полка съ небивало спокойствие и самоувѣреностъ срещнаха атаката съ силенъ огънь и я отбиха. На два пѣти сърбитѣ усилваха настѣпващитѣ части и повеждаха атаката, но и двата пѣти стремителнитѣ имъ атаки бѣха отбити съ голѣми загуби за тѣхъ. Следъ четиричасовъ бой огънятъ отъ дветѣ страни (къмъ 17 часа) се прекрати.

Сърбитѣ се прикриха изъ гънкитѣ на мѣстността, изъ гората и изъ разпръснатитѣ въ гората махали.